KATOLIKA MONDO

Universala Organo por tut- mondaj interesoj katolikaj

Esperanto-Organo de Internacio Katolika [Ika] kaj de Mondjunularo Katolika [Moka]

5a Kolekto No 6 | Zug Svislando | Junio 1925

Gravaj sciigoj.

1. Ĝis nun ne ankoraŭ la duono de la legantaro enpagi la jarabonon por Katolika Mondo! Ĉiuj amikoj estas kore petataj tuj enpagi la ŝulditajn monojn. Ĝis nun la budĝeto de K. M. estas balamata! Se ĉiuj enpagas regule, por la sekvonta jaro plibonigo estos ebla!

Vidu la naciajn abonejojn! Atentu la diverslandojn poŝtkontojn!

2. Pro la provizora translokiĝo dela redaktoro al Londono por helpi prepari la kongreson, la junia numero bedaŭre malfruiĝis. Ni klopodas estonte regule eldoni meze de monato la numerojn.

3. Nepre ni bezonas interesajn mallongajn artikolojn pri la socia, religia kultura kampoj en diversaj landoj. Skribu mallonge! Atentu ke vi verkas por internacia publiko; do forlasu ĉiujn apudaĵojn.

Sendu provizore ĉion al la nuna Londona adreso: K. Mayr, 17 Red Lion Square, London WC 1.

La 5a internacia kongreso en Oxford.

1. Samtempe kun la kongreso sed disigite de ĝi okazos konferenco speciala, kunvokata unuece per Ika, movado de dro Steger, kaj Union d'Etudes, Fribourg por studi la unuigon de ĉiuj internaciaj fortoj al unueca ligo! La plej gravegaj intertraktadoj, al kiuj estas invitataj proksimume la 40 plej grandaj unuiĝoj naciaj de la mondo, promesas plenan sukceson.

2. L. K. M. Bourne, plej multe interesiĝas pri la kongreso kaj promesis definitive sian personan aleston. Krom tio pluraj episkopoj persone ĉeestos.

3. **La Esperanto-Konferenco estos propaganda konferenco.** Estas intencata aranĝi du kunvenojn:

Unu por propaganda, kie oni parolas en ĉefaj lingvoj pri la graveco de Esperanto, alia, kie kunvenas la Esperantistoj inter si por diskuti la pluan evoluon de Eo-movado interne de la internacia katolika agado.

Lasta dato por aliĝo la 25a julio! Ne plu tezitu! Se vi volas, ke Esperanto estu inde representata en la internacia movado katolika, aliĝu tuj! Adreso:

Centra oficejo de Ika, Zug aŭ provizore 17 Red Lion Square, London WC 1.

Kie ni staras? . . .

Kiam juna kuraĝa pilgrimanto, iranta al malproksima, nevidebla Sanktejo, atingas la unuan pinton de la giganta montaro, disiganta lin de lia sankta celo, tiam li ripozas, lacigite per la brulado de la arda somersuno. Kaj turnante la okulojn reen, je la dolĉa printempa lando malaperanta en nebulograjaj vualoj de mistera juneca pasinteco, li demandas kun tremantaj lipoj: Kie mi staras? . . . Kaj el la profundaĵoj de la koro ekleviĝas sopiroj . . . li staras inter la junuleco kaj vireco . . . inter la ĉarmoj de printempa floraro kaj la fruktokampoj de somera laboro . . .

Kaj subite la viro fiere altenlevas la fortan vizaĝon; fajreroj spruĉas el la okuloj; la brusto forte batas, la pugnoj kunpremiĝas; kuraĝe glitas la okuloj antaŭen . . . trans la senfinaj glaciokampoj kaj sunbrulaj ŝtonegaroj, — . . . vasten en la nevideblan fruktoriĉan ebenaĵon de l'aŭtuno, kie dolĉe flustras la ventetoj kaj ĉarme ludas la akvofontoj en la paradizaj ebenaĵoj . . . kaj li diras decidite: mi volas! — —

Kie ni staras post kvinjara pilgrimado? Ĉu ni atingis la unuan pinton almenaŭ? Ĉu ni sukcesis aŭ malsukcesis? Gravaj demandoj!

Dank al Dio. Ni sukcesis multe! Certe la fina celo, ke Eo estu uzata kiel ĝenerala interrilata lingvo de la katolikaro, estas ankoraŭ tre malproksima. Tamen, kompare al la gigantaj malfacilaĵoj kontraŭstarintaj, ni povas fiere konstati: ni atingis la unuan pinton!

Kiam la milito estis disŝirinta la kristanan konsciencon, inter la sangoruĉaj ruinoj elkrekis floreto, ĉarma pro la Dia graco: la katolika frateco ekfloris denove. Unu amo, unu lingvo kunigis denove fratojn el ĉiuj lingvoj kaj landoj al unueca prakrista familio: Jen la plej bela, la plej sankta sukceso.

El ĉi tiu floreto estiĝis potenca arbo: la internacia katolika movado, kiu nun etendas siajn branĉojn kaj branĉetojn tra la katolika universo: Ĉiam ni fiere konstatos, ke la nunaj pioniroj kaj batalantoj por internacia agado katolika ne laste estas Esperantistoj katolikaj. Jen daŭra multvalora sukceso!

Kaj se hodiaŭ Eo estas ŝatata kaj influa ankoraŭ en ĉi tiu agado, malgraŭ antaŭjuĝoj multaj kaj gravaj, jen alia sukceso rimarkinda!

Se fine dum 4 jaroj, plenaj de plej grandaj financkrisoj de la homa historio, ni tamen havis katolikan gazeton seninterrompe, kiel ligilo de nia mondfrataro, jen alia granda sukceso! . . Jes ni atingis la unuan pinton!

Tamen karaj fratoj . . . la fina celo estas malproksima kaj ni devas armigi nin per pacienco kaj kuraĝo. Ni devas klare starigi niajn celojn precisajn. Kiel plej necesaj estas precipe taskoj jenaj por la dua epoko:

1e Unuigi ĉiujn Eo-fortojn katolikajn al komuna agado.

2e Starigi katolikan delegitaron kaj publikigi adresaron aŭ jarlibron.

3e Eldoni dusemajnan gazeton kaj revuon!

4e Praktikigi Esperanton ĉie kaj ĉiam! Jes praktikigi! Propogandi! Labori. Oferi. Ni neniam laciĝu! Ni turnu la okulojn al la fina celo! Nia konstanta diro estu:

Esperanto, la interrilata lingvo de la katolikaro!

Letero de la negro Lukanga Mukara el Eŭropo al la reĝo Ruoma de Kitava en Afriko.*)

De Hans Paasche, trad. Wilh. Solzbacher.

Mukama! Granda reĝo!

Vi demandas, kial la Vasungu (Sungu-eŭropano, Vasungu-eŭropanoj) uzas veturilojn kaj kial ili senĉese veturas ĉi tien kaj tien? Pensu pri la vojo de Nianso al Rubengero. Por iri ĝin portisto bezonas kvar, sendito du tagojn. La Sungu konstruus fervojon, por ke tiu sendito povu alveni post nur unu tago. Por konstrui la vojon, multaj miloj da homoj estas devigataj tien iri kaj labori kaj reiri. Aliaj portas al tiuj manĝaĵon kaj hejtolignon. La laboristoj ricevas salajron. Ĝin ili volas fordoni. Tial devas veni homo kun granda amaso da ŝtofoj, ĉapoj, perloj kaj alkoholo. Kaj Sungu, kiu apude staras, krias kaj notskribas. Kaj komercaĵoj por la Sungu. Kaj portistoj, kiuj portas lignon kaj ŝtonojn por konstrui domon por la komercaĵoj de la Sungu. Kaj Sungu, kiu kalkulas tiujn komercaĵojn kaj notas kaj prenas imposton de ili. Ankaŭ por li oni devas konstrui domon kaj duan por tiu, kiu atentas, ke la monprenisto ne retenu la monon por si mem. Nun ni jam estas meze de „sana" ekonomia vivo aŭ en „sana ekonomia evoluo". Nun jam venas Sungu, kiu faras bildojn pri la laborejo kaj verkas libron pri ĝi. Estas konstruata domo, en kiu la vagonoj de la fervojo estas riparataj. En la domo laboras homoj, kiujn oni venigas en vagonoj. Por tio oni bezonas lignon kaj karbon. Ilin oni alportas per vagonoj kaj hejtas la maŝinon de la vagono per karboj. Oni do konstruas la vagonojn por alporti karbojn kaj alportas karbojn por konstrui vagonojn. Agado, trafiko, bruo kaj progreso, do tio, kion la Vasungu nomas kulturo, tiam funkcias. Ankaŭ tie ekloĝas komercistoj, alkoholvendistoj kaj aĉeteblaj junulinoj, por forpreni la monon de la laboristoj. Ĉar tiam per la avido, kiu vekiĝis en la laboristoj, kaj per la alkoholo estiĝas malordo, armataj kontrolistoj devas veni en vagonoj kaj aliaj viroj, kiuj notas, kia estas la malordo kaj kia estas la nomo de tio malorda, kion faris la laboristoj. Por tiuj skribistoj devas esti konstruata nova domo, kaj por ke la laboristoj, kiuj faris ion malordan, ne iru hejmen, antaŭ kiam ĉio estas finskribita, devas esti konstruataj kaĝoj, en kiuj oni malliberigas, manĝigas kaj gardas la laboristojn. Sed denove oni devas alporti per vagonoj karbon kaj lignon, por forĝi la kradojn de la kaĝoj. Post tio akvo devas esti kondukata en la domojn de la skribistoj kaj kontrolistoj kaj artefarita lumo, por ke oni povu skribi ankaŭ dum la nokto, kiam la naturo malpermesas ĝin. Kaj oni devas konstrui domon por la viro, kiu notas, kiuj el la skribistoj nomiĝas „sinjoro ĉefo" kaj alia, en kiu oni alpensas, kiom da mono ĉiu domo pagu por salajri la kontrolistojn kaj skribistojn. Ĉion ĉi tion ili nomas „registaro". Tiamaniere estiĝas granda urbo, „kulturcentrejo", kiel diras la Vasungu, kaj ĉi tio nur, por ke sendito pli rapide venu de Niansa al Rubengera. Ĉi tiu urbo pligrandiĝas, kaj devas veturi pli multe da vagonoj kaj ĉiam pli. Kaj oni bezonas domojn, en kiuj la vagonoj estas konservataj, kaj homojn, kiuj konstruas, gardas, denombras tiujn domojn, kaj skribas pri ili. Sed ĉar la homoj en tia urbo per tia okupado freneziĝas, oni devas konstrui grandajn domojn ekstere de la urboj, en kiujn oni enŝlosas la frenezulojn. Per tio denove estiĝas laborado kaj nova ekonomia vivo. Sed tiuj, kiuj ankoraŭ ne estas tute frenezaj, por ne tute freneziĝi, devas tre ofte veturi el la urbo, por en erikejo kaj arbaro laŭte krii, deŝiri florojn, trapiki aŭ forpeli bestojn. Por tio denovo multe da vagonoj kun homoj veturas tien kaj reen. Sed krom tio en erikejo kaj arbaro oni devas konstrui domojn, en kiuj tiuj duonfrenezuloj povu aĉeti alkoholon kaj fumorulojn (cigarojn) kaj oni devas starigi kestojn kun maŝinoj, kiuj faras bruon, kion la Vasungu treege ŝatas. Ili faras multe da fumo, ŝutas fluidaĵon en sian kolon kaj blekas unu al la alia. Poste ili farigas bildojn pri si kun trinkopotoj en la mano. Sed por ke oni en la erikejo sciu, kie estas la alkoholdomoj, ĉe la vojoanguloj devas esti starigataj afiŝoj, sur kiuj estas skribata la nomo de la plej proksima alkoholdomo kaj kiom granda estas la distanco. Tiuj afiŝoj devas

*) La interesega libreto de Paasche estas trafa satiro je la moderna kulturo. Negro (Mukara) sendata de lia reĝo Eŭropon por studi la kutimojn de la blankaj homoj, raportas al li per leteroj.

Je 17a de Majo 1925 mortis

Lia Episkopa Moŝto Msro FISCHER-COLBRIE

Episkopo de Koŝice
Granda bonfarinto de Ika

R. J. P.

Msro Augustino Fischer-Colbrie.

La 17. Majo la Dia Patro vokis hejmen en ĉielajn loĝojejon la plej amatan kaj famkonatan episkopon de Koŝice, Msro Fischer-Colbrie, unu el la plej grandaj bonfarintoj de nia internacia agado. Kiam nia Ika ankoraŭ estis juna kaj malmulte konata, kiam ĝi estis en malfacilaĵoj, lia bona patra koro sentis kaj suferis kun ĝi kaj helpis laŭ plej bonaj povoj! Li estis la unua episkopo, kiu ĉeestis niajn kongresojn! Li grandanime permesis al kanoniko Msro N. Pfeiffer, membro altmeritinta de nia prezidantaro, ke li dum multaj monatoj, per laboroj kaj vojaĝoj, sukcese disvastigis nian agadon. Li aranĝis monkolektojn! Li kreis komitaton por Ika. Li volis alesti la kongreson de Oxford. Kaj kion li bonfaris kaŝite, laŭ sia humila koro, ne nur al Ika, sed al la tuta eklezio, Dio sole scias. Dio repagu ĝin!

In memoriam Episc. Fischer-Colbrie.

(Episkopo de unionismo)

de Sro Borivoj Benetka.

„Deka episkopo de Koŝice, Augustino Fischer-Colbrie*) mortis la 17an de Majo je 22·30 h." Tiel oni telegrafe sciigis la morton de bona homo. Ĉiuj, kiuj rememoras lian animon, kunsentos.

Oni povas diri, ke mortinta episkopo apartenis inter plej scienculaj ekleziuloj. Li ne nur parolis per multege da modernaj lingvoj, sed eĉ la latina kaj greka lingvoj estis kvazaŭ patrolingvoj. Ni rememoru liajn eminentajn paroladojn, prelegojn kaj predikojn! En lia buŝo eksonis denove latina lingvo en plena beleco.

Rimarkinda estas lia loko en Unionisma movado. Kiam la mortinta arkepiskopo Stojan de Olomouc aranĝis unuan postmilitan kongreson en Velehrad, estis Fischer-Colbrie la sola el rom-katolika episkoparo, kiu ĉeestis. Dum la kongreso en latina prelego parolante pri tio, kio estas por la ĉeestantaro plej necesa, diris la episkopo de Koŝice ĉi tiujn tri memorindajn vortojn:

scire, velle, agere.

Estas vere mirinde kiel liaj vortoj lasis postsignojn en animoj de ĉeestantaro. La elokventeco kun pieco, rememoriganta la sanktulojn el komencoj de Eklezio, estis en vera akordo! Kvankam Magiaro, kaj vera, fidela filo de sia nacio, li bone parolas la lingvon de siaj ŝafoj, slovakan, kaj tute sin donas en servojn de unuigo de kristanoj, kiu bazas en Velehrada programo. Ame li laboris en klopodoj, ke la slavaj apostoloj St. Metodio kaj Cyrilo denove ĝoju, ke Slavoj apartenas al unu, la sola Paŝtejo. La unionisma demando ĉefe kuŝas en tio, ĉu la ortodoksa Eklezio vekiĝos kaj revenos al sia celo kaj komenco. Fine oni rememoru lian: „Pium exercitium ad quinque vulnera Christi pro sanandis quinque vulneribus Ecclesiae", kiu dum Velehradaj konferencoj vekis veran kaj profundan admiron al ĝia verkinto: episkopo el Koŝice.

Kiel Ĉeĥo mi devas diri malkaŝe:

Mortis la EPISKOPO, kiu malgraŭ politikaj malfacilaĵoj tamen restis ĉiam kaj ĉie la ekzemplo de tiaj homoj, kies rememoron oni faras nure per la pia preĝo, ke Li petu la Savinton por doni al katolikaro la verajn imitantojn de lia nobla animo. Ave anima pia!

*) Nask. 16. Okt. 1863 en Ziliri, episkopiĝis la 28. jan. 1905.

La Konvertiĝa movado en Nederlando.*)

Nederlando estis ĝis la lastaj tempoj ekstreme protestanta lando kun forta bone organizata katolika malplimulto (triono de la loĝontaro). Kiel en aliaj ŝtatoj, kiu depost la grandaj reformacioj forlasis la sanktan eklezion, ankaŭ tie la katolikoj estis konsiderataj kiel duaklasaj, reakciemaj, malprogresemaj, eĉ supersticiaj homoj, kun kiuj oni ne volonte volis havi ion komunon.

Se tiu ĉi antaŭjuĝo komencis iomete malaperi depost la granda milito, diversaj eksteraj kaj internaj cirkonstancoj helpis al tio. Unue la ĝenerala aŭtoritato de la romkatolika kreskis en la tuta mondo, precipe per pacaj klopodoj de Romo. Plue en Nederlando mem la katolikoj ne nur helpis moderigi la revoluciajn tendencojn en la jaroj 1918—20, sed ankaŭ samtempe la plej influaj ministroj estis fidelaj kaj tre konataj katolikoj. Fine oni devas konsideri, ke en la nuna epoko de malpaco, de materialismo, de kapitalismo multaj pli religiemaj animoj sin deturnas de la materia mondo kaj ofte materialigitaj disaj konfesioj, kaj serĉas Dion kaj per Dia graco revenas al la sankta eklezio. Tiu cirkonstanco, la mistika movado aktuala, favorigis kiel alie tiel ankaŭ en Nederlando la konvertiĝan movadon. Ni vidas do, ke samtempe preskaŭ en ĉiuj landoj naskiĝis reunuiĝaj movadoj, ekz. en Anglio la „Catholic Evidence Gvild", en Germanio" la „Winfridbund" kaj similaj.

Certe ankaŭ en Nederlando jam plifrue konvertiĝis multaj personoj; kio tamen interesiĝas certe la katolikaron tutmondan, estas la nova metodo kaj la speciala organiza formo, kiujn ni vidas en la nederlanda konvertiĝa movado.

La spirita origino de la nova movado estas la „preĝligo", fondita jam 1898, kiu nun havas pli ol miliono da anoj, kiuj ĉiutage elpetas la gracon de Dio por la konvertiĝo de Nederlando.

Kiel unua frukto de tiuj preĝoj estas konsiderata la eminenta parolado de Dro Gerhard Brom (kunfondinto de la internacia studenta asocio „Pax Romana" kaj nuntempe profesoro je la katolika universitato) pri la plej aktuala temo „La konvertigo de Nederlando" je la 24a de Septembro 1913. La sekvinta diskutado ekvivigis baldaŭ en la junaj katolikaj rondoj la belan esperon, ke la revenigo de la nederlanda popolo al la sankta eklezio ne plu estus nur „bela deziro".

La unua taktiko estis nun komenci la laboron meze de la altrangaj, edukitaj klasoj. Tie ja oni povis aŭdi depost 1917 la plendon, ke la katolikoj sin disigas tro multe de la alia loĝantaro. La edukitaj homoj, kiuj dezirus ekkoni la katolikismon, tion nur povus fari en la eklezioj. Sed tio ne sufiĉus. Ili dezirus do, ke la katolikoj donus okazon paroli libere en publikaj salonegoj, kiel la antroposofoj ktp.

El tiaj deziroj naskiĝis de si mem la unuaj publikaj kursoj por konvertiĝemaj personoj eruditaj kaj la rezulto de tiu ĉi aranĝo, per kiu pluraj revenis al la eklezio, estis surprize granda: se pli frue apartaj personoj konvertiĝis preskaŭ hazarde, nun estis trovata organizita sistimo: la konvertiĝa movado ekkomencis.

El la interesegaj konsiloj, kiujn la unua kursgvidanto donis al siaj posteuloj, nur jenaj estu mallonge menciitaj por doni bildon pri la metodo.

Unue preĝu, oferu, sufero por la konvertiĝo de la mondo!

Pensu, parolu moderne!

Evitu ĉiujn polemikojn kontraŭ aliepensantaj! Klarigu simple la katolikan doktrinon sen iu atako. (Daŭrigota.)

*) Kun afabla permeso de la redakcio de „Stimmen an der Zeit", Herder, Freiburg, libere verkita laŭ origina artikolo de Jacob van Ginneken. S 7·—.

---

esti gardataj, por ke neniu forportu ilin. Por tio armataj gardistoj estas dungataj. Por ili ankaŭ domoj estas konstruataj. Ĉar la afiŝoj kostas monon, la vojo estas barata per arbotrunko, kiun oni nur malfermas, se la migranto pagas monon. Do apud la arbotrunko oni devas konstrui domon, en kiu loĝas tiu, kiu enspezas la monon, kaj en la urbo duan domon, kie loĝas tiu, kiu atendas, ke la monkolektisto ne retenu la monon por si mem. Krome gardistoj devas atenti, ke neniu iru ĉirkaŭ la arbotrunko anstataŭ pagi, kaj kiam multe da duonfrenezuloj venas, ke ili ĉiam iru en tiu parto de la vojo, kie estas la dekstra mano. Sed por ke la duonfrenezuloj povu legi, kio estas skribita sur la afiŝoj kaj kiom longa estas la vojo el la plej proksima alkoholdomo, oni devas konstrui domojn, en kiuj viro batas la infanojn, ĝis kiam ili scias legi kaj kalkuli. Tio daŭras ok jarojn. Ankaŭ por la viro domo devas esti konstruata kaj alia por tiu, kiu atentas, kiom tiu viro estas sufiĉe batinta la infanojn, por ke li rajtu nomiĝi „sinjoro ĉefo". Kaj alia por tiu, kiu atentas pri tiuj, kiuj nomiĝas „sinjoro ĉefo", ne havante la permeson aŭ kiuj portas metalpecetojn sur la brusto, ne havante la necesan aĝon. Sed por ke oni sciu, kiam iu estas tiom aĝa, ke li rajtas porti metalpecetojn, la vivojaroj devas esti denombrataj kaj libroj skribataj, en kiuj oni povas informiĝi, je kiu tago ĉiu venis al la ventro de sia patrino. Tial oni konstruas domojn kaj veturigas vagonojn tien kaj ĉi tien dum tagoj kaj noktoj. (Daurigota.)

Junula Angulo.

Konstanta rubriko por Mondjunularo Katolika (Moka, Ika-junularo).

Redaktata de Wilh. Solzbacher, Honnef a. Rh., Germ., Spiesgasse 1.

(Ĉiujn artikolojn kaj notojn oni sendu nur al ĉi tiu adreso.)

Nia respondeco.

De O. Pineau, Paris. (El „Ame populaire".)

Kiom ofte ni rigardis la neeviteblajn ruinojn, kiujn postlasis la plej terura uragano, kiun iam konis la homaro. La malfeliĉa rezulto: 1,600.000 mortigitoj (sole en Francujo!) centmiloj da malsanuloj, kripligitoj, vidvinoj kaj orfoj; dek provincoj, inter ili plej riĉaj, detruitaj, dezertigitaj, mortsignitaj; terura kreskado de niaj ŝuldoj; tiaj ekonomiaj revolucioj, ke oni bezonos multajn jarojn, por reakiri la antaŭmilitan staton.

La milito, tiu abomena skurĝo, ĉion detruis, ĉion foruzis. Ĝi estis grandega fandujo, kiu formanĝegis la laboron, la profiton de kelkaj jarcentoj kaj de kelkaj generacioj.

Rigardante tiun vunditan, kontraŭ la morto batalantan Francujon, ni malĝojiĝas. Kaj tamen ni ne rajtas senesperiĝi pri tiuj malbonoj, ĉar ili estas sanigeblaj.

Jam denove spikoj maturiĝas sur la batalokampoj. Konstruaĵoj estiĝas ĉie, por akcepti la oferemanan loĝantaron, kiu suferis la okupadon de la malamiko. La kamentuboj de la fabrikoj fumas, la vivo revenas. . . . .

Kaj la mortigitoj: Nia kristana kredo permesas al ni, serioze kaj konfideme ekkoni la valoron de ilia alta ofero. Ĉu ili ne eble eĉ elektis la plej bonan parton?

Aliaj ruinoj meritas pli multe nian zorgon: la moralaj ruinoj, kiujn neeviteble postlasas ĉiu milito.

Kvankam la milito ankaŭ estigis farojn, kiuj atingis la zeniton de la malegoismo, se la milito ankaŭ naskis heroojn kaj eble eĉ sanktulojn, tamen ĝi malfeliĉe kaŭzis grandegan degeneron de la moralo.

Ondo de idolanismo, elveninta el la senmoraleco, leviĝis, ĵetante konfuzon en la animojn de la malfortuloj kaj puŝante ilin al la pereo. Oro estiĝis la sola celo de multaj homoj. Oro regas. Ĝi aĉetas la konsciencojn. Ĝi pereigas animon kaj koron. Ĝi incitas plej malnoblajn avidojn. Bruta, kalkulanta egoismo prenis ĉiun potencon. Voluptemo ĉie montriĝas. Kaj oni ankoraŭ ne scias, ĝis kiu grado eĉ la pureco de la familio pereis.

La nova, kreskanta generacio, edukita sen patra aŭtoritato, atendigas multegajn seniluziigojn al ni, se ni ne scias enigi en tiun junularon iom de tiu entuziasma idealismo, kiu brulis en niaj koroj, kiam ni estis dekokjaraj.

Depost deknaŭ jarcentoj la kristanismo savis la homaron kontraŭ la teruroj de la idolanismo. La kristanismo donis ĉion, kio en la moderna socio ekzistas je boneco, mildeco, humaneco, honesteco kaj justeco, kaj konserviĝin. La evangelio estas ankoraŭ la sola barilo kontraŭ la senbridigitaj pasioj kaj la plej bona fundamento de la homa socio.

Internacia revuo.

La angla komitato por internacia rilatoj (C. C. I. R.) fine de Aprilo organizis laŭ iniciato de Sro Eppstein la unuan publikan demonstracion por la paco de Kristo. El la interesega programo ni citas jenajn temojn: R. P. Walker: Pax Christi in Regno Christi; Sro H. Sommerville: la eklezio kaj la internacia juro; R. P. Martindale: Dio kaj Cesaro; R. P. Keating: la katolikoj kaj la Ligo de la nacioj; Sro Eppstein: Papo kaj paco... La konferenco estis honorata per alesto de L. K. M. Bourne kaj samtempe preparo por la kongreso en Oxford.

La framasonoj loĝioj malpermesataj en Italujo. La 19. majo la itala parlamento unuvoĉe akceptis leĝon, per kiu la framasonaro kiel sekreta organizaĵo estas malpermesata. La kartelo de la registaro faŝista (304 deputitoj) senescepte voĉdonis por la leĝo. De la opozicio neniu deputito ĉeestis. La grupoj ĉirkaŭ Giolitti, Salandra kaj Orlando mankis same kiel la „partioj de la Aventino" (inter ili la katolikaj „Popolari" kaj la socialistoj), kiuj jam depost multaj monatoj neniam plu vizitas la kunsidojn de la parlamento, por tiamaniere protesti kontraŭ la faŝista regmaniero.

Sankta Petro Kanisio. La 21. majo en Romo la famkonata jesuito el la reformacia tempo Petrus Canisius estas solene deklarita kiel sanktulo. Petro Kanisio (1521 ĝis 1597) kaj eklezia doktoro, en 1543 aliĝis al la nove fondita Societo de Jesuo kaj fariĝis la unua germana jesuito kaj poste provincestro de la germana ordenprovinco. Li havas la honoran titolon de „dua apostolo de la germanoj" (la unua estis Sankta Bonifacio), ĉar estas ĉefe lia merito, ke granda parto de germanlingvaj landoj, kiuj jam aliĝis al la protestanta reformacio de Luther, Zwingli kaj Calvin aŭ simpatiis al ĝi, revenis al la vera eklezio. Senlace li agadis en sudaj kaj okcidenta Germanujo, en Bohemujo, Aŭstrujo, Svisujo kiel predikisto kaj verkisto, kiel diplomato kaj universitata profesoro. Kie estis la plej granda danĝero por la katolika kredo, tien oni sendis Kanision. Li verkis la unuan katolikan „katehismon" (religian instrulibron), kiu aperis en centmiloj da ekzempleroj kaj ankoraŭ nun estas la fundamento de ĉiuj katehismoj en tuta Germanujo kaj tiuj landoj, kiuj dum la mezepoko estis sub ĝia influo.

Nederlanda Katolika Tago. La Tria Nederlanda Katolika Tago (Kunveno de la katolikoj) okazos 4.—6. aŭgusto 1925 en la ĉefurbo 's Gravenhage.

La nunjara internacia framasona kongreso okazos 25.—28. septembro 1925 en Bruxelles sub la protekto de la Granda Oriento de Belgujo.

La framasonoj. El la framasona „Dalens Kalender 1925", kiu aperas en Leipzig (Germ.), ni citas kelkajn interesajn ciferojn. En 1925 la nombro de la loĝianoj estas en la tuta mondo 3,451.112, kiuj „laboras" en 26.788 „masonejoj". Usono havas 2,752.000 framasonojn, Anglujo 312.000 (en Londono ekzistas 864 loĝioj), Germanujo 80.000, Francujo kun kolonioj 50.000, Italujo 25.000, Svedujo 20.000, Nederlando 8.167, Danujo 6.000, Norvegujo 6.000, Hispanujo 4.700, Belgujo 4.100, Portugalujo 3.000, Turkujo 2.600, Grekujo 1.000, Bulgarujo 1.000, Aŭstrujo 1.000. Novaj loĝioj kreiĝis en Polujo, Rumanujo, Ukrajnujo kaj Jugoslavujo. Sed ili estas malgrandaj kaj nesignifaj, ĉar ili havas sole nacian karakteron. La nombro de la „fratoj" en la tuta mondo dum la dek pasintaj jaroj pligrandiĝis je 1,300.000. Grandege kreskis la nombro en Usono, kie 1915 ekzistis 1,580.000, sed nun 2,752.000 framasonoj. KomprenebIe ankaŭ en ne cititaj landoj ekzistas framasonoj, sed ili apartenas al loĝioj eksterlandaj. Grandegan signifon por la internacia framasona agado havas la svisa framasonaro. Ĝi ne estas speciale multnombra, nur 4.500 „fratoj" estas organizitaj en 30 loĝioj. Sed la svisoj funkcias ĉefe kiel perantoj inter la diverslandaj kaj diversritaj framasonoj. En Svisujo ja ankaŭ ekzistas la internacia framasona oficejo.

El Sovet-Ruslando. En Odessa la Sovet-registaro fermis la orfejon de la polaj jesuitoj kaj malliberigis la ok gvidantajn pastrojn. La 80 knaboj kaj knabinoj el la orfejo estas transportitaj en la komunistajn infanejojn en la ĉirkaŭaĵo de la urbo. Oni motivis la fermon per la akuzo, ke la pastraj edukistoj malatentis la dekreton de la registaro, kiu malpermesas, doni religian instruon al infanoj, kiuj ankoraŭ ne estas 18 jaraj.

Reunuiĝa movado en Usono. Dum la granda konferenco de predikistoj de la Episkopa Eklezio antaŭ nelonge okazinta en Philadelphia la predikistoj simpatiantaj al la Katolika Eklezio organiziĝis en „Central Conference of Associated Priests of the Episcopal Church". La Episkopa Eklezio havas ĉ. 6.000 predikistojn, kaj eble kvarono simpatias la novan fondon.

Porto Rico. La Redemptorista Kongregacio sukcese kontraŭbatalas la propagandon de la sektoj. Tiucele kaj por atingi tiujn, kiuj neniam vizitas preĝejon, la patroj en San Juan starigis predikejon ĉe unu el la plej centraj stratoj. Ili tie faras publikajn paroladojn, kiujn ĉiam ĉeestas granda aŭskultantaro.

La katolikoj en Meksiko. En la urbo Meksiko antaŭ nelonga tempo estas aranĝita eŭharistia kongreso. Tamen la framasonoj kaj socialistaj ĉefoj, kiuj en la lando ĉiumaniere kontraŭbatalas la katolikan eklezion, sukcesis malhelpi ĝin. La pilgrimado al Gnadelupe kaj publika procesio ne povis okazi, ĉar la registaro ne volis zorgi por la sendanĝereco. Oni eĉ minacis puni la kongresanojn. La influon de la kontraŭeklezuloj pruvas la fakto, ke la registaro per ties urĝado estis devigata repreni la protektogarancion jam promesitan. Ankaŭ la nuna prezidanto de Meksiko estas framasono.

Religia vivo en Nederlando. La pliviglion de la religia vivo pruvas la fakto, ke la nombro de la tutjaraj sanktaj komunioj dum la lastaj jaroj plialtiĝis de 10 milionoj al 50 milionoj.

Katolika Kongreso en Egiptujo. La 3. majo la unua kongreso de la katolikoj de Egiptujo komenciĝis en Kairo, ĉefurbo de la lando. 12.000 personoj partoprenis sep samtempe solenatajn sanktajn mesojn.

Pio XIa kaj Rusujo. La papo, kiu pri la religiaj demandoj de Orienta Eŭropo havas viglan intereson, ĉe la Kongregacio por la Orienta Eklezio fondis specialan komitaton por Rusujo. Prezidas kardinalo Tacci, sekretario estas Msgr. Papadopulos, titola episkopo de Grazianopolis; al la komitato ankaŭ apartenas kardinalo Sincero kaj P. M. d'Herpigny S. J., prezidanto de la papa Orienta Instituto.

Batalo kontraŭ la Eklezio en Kolumbio. En la sudamerika respubliko Kolumbio (Colombia) la Liberala Partio dissendis oficialan cirkuleron al siaj anoj, en kiu ĝi postulas eksiĝon el la eklezio. La infanoj de la partianoj estonte ne estu baptataj en katolikaj lernejoj. La liberalaj partianoj evitu eklezian edziĝon kaj nur uzu civilan enregistrigon. Ili ne permesu eklezian entombigon kaj neniel helpu katolikajn instituciojn kaj kulton.

Gravaj konvertiĝoj. Dum la lasta tempo multe da famkonataj personoj konvertiĝis al la vera eklezio, ekz. en Usono la rusortodoksa episkopo Stefano A. Dzubay, en Anglujo la bofilino de la iama ĉefministro Asquith la edzino de Sir Raymond Asquith, same Johano Herzl, filo de la fondinto de la Zionismo, en Norvegujo la famkonata verkistino Sigrid Undest, en la Filipinaj insuloj la protestanta pastoro Catlin. En Hindujo influhava bramanino, edzino de la mortinta Ananth Chaslu, membro de la reĝa familio, akceptis la bapton.

Sed ni, ni junaj katolikoj, sentas en ĉi tiu epoko de morala degenero la gigantan respondecon, kiu kuŝas sur niaj ŝultroj. Ni estas la konservantoj de la vero. Ni estas la salo de la tero. Ni estas la lumo de la mondo. Pri ĉiuj talentoj, kiujn ni ricevis, oni postulos de ni respondecon. Ĉar ni ricevis multe, oni postulos multe de ni. „Katolika", tio ne estas simple in vorto, in etiketo, socia direkto, signo de politika partio. Esti katolika, signifas, fervore kaj daŭre direkti la klopodojn al pliperfektigo de la animo.

Nomiĝi katolika, estas bone. Sed tio ne sufiĉas. Por esti kredinda, oni devas pruvi per provoj. Kaj la sola provo, kiun oni povas doni pri sia sincereco, estas tiu, oferi korpon kaj animon por la kredo; esti vivanta provo de tio, kion oni diras; mem esti lumo, esti ekzemplo. Se ĉiuj katolikoj sincere pensus pri sia respondeco, ili ektimus pri la gravaj sekvoj de sia indiferenteco, sia facilanimeco, sia senzorgeco, ofte eĉ sia egoismo. Ĉiuj niaj faroj, eĉ la plej malgrandaj, trovas ian eĥon en la animoj de ĉeestantoj. Prave; ĉar ni ja diras, ke ni apartenas al religio, en kiu la amo estas komenco kaj fino de la vivo.

Ni humile uzu en nia malgranda rondo la influon, kiun donas al ni la severeco de nia vivmaniero kaj la seriozeco de nia vivado. Ni laboru ĉe ni mem kaj ĉirkaŭ ni, tiel ke oni devas diri pri ni: Vere, jen viro!

Internaciaj junulaj kunvenoj.

Pri la 5a internacia konferenco de Moka ni ankoraŭfoje atentigas. Ĝi okazos dum la Internacia katolika kongreso en Oxford (Anglujo), 11.—16. aŭgusto. Kiu iel povas ebligi partoprenon, aliĝu! Adreso: Ika, Zug, Svisujo.

Multaj aliaj internaciaj junulkunvenoj, kiuj servas al la paco kaj interamikiĝo, okazos dum julio, aŭgusto aŭ septembro. Kiu havas okazon viziti unu el ili, partoprenu! Ni citas la plej gravajn.

La 4a Internacia Katolika Junulkongreso okazos en septembro en Romo.

Dum la 17a Universala Kongreso de Esperanto, kiu okazos 2.—7. aŭgusto en Genève (Svisujo), estos aranĝataj specialaj kunvenoj por la junularo per TEAJ (Tutmonda Esperanto-Asocio Junulara). Adreso: 12, Boulevard du Théâtre, Genève.

3.—10. aŭgusto okazos Internacia Amikeca Semajno en Chevreux (Francujo), belega valo en distanco de unu horo de veturado de Paris. Tie estas konstruitaj tendaroj, speciale por junuloj kaj junulinoj. Kiu ne volas tie dormi sur pajlo, ricevos liton en proksima urbeto. Okazos paroladoj, diskutadoj, ekskursoj al la belega ĉirkaŭaĵo kaj al Paris (Versailles, Port Royal ktp.). Ankaŭ ĉeestos multe da katolikoj. Ni rekomendas partoprenon. Kostoj por loĝado kaj manĝado en la tendaro estos ĉ. 10 fr. fr. (2.80 sv. fr.; 2.20 ormarkoj ktp.) Adresoj: Do. Dumesnel, 51 Avenue Reille, Paris 14 aŭ Weltjugendliga, Frankfurt a. M., Beethovenstr. 23, Germ. 15. julio ĝis 2. aŭgusto jam estos antaŭkunvenoj en Chevreuse.

14.—18. septembro okazos en Luxembourg junula kunveno okaze de la 5a Internacia Demokrata Porpaca Kongreso (de la katolika pioniro Marc Sangnier). Partopreno rekomendata. Adreso: La Démocratie, 34 Bd. Raspail, Paris VII.

27. julio ĝis 4. aŭgusto estos Internacia Junula Tendaro en Omen (Holando), proksime al la germana limo. Partoprenantoj el ĉiuj landoj.

27.—30. aŭgusto okazos Internacia Junula Porpaca Konferenco en Seesterberg (Holando). Ĉiuj junaj pacifistoj estas invitataj.

Dum aŭgusto okazos Internacia Junula Kunveno en Ross (Herfordshire, Anglujo).

Komence de septembro estos junula kunveno ĉe la 35a Internacia Porpaca Kongreso en Paris.

30. septembro ĝis 13. oktobro estos aranĝata germana-dana junulkunveno en Glücksburg ĉe la landlimo.

16.—22. aŭgusto okazos en kastelo Altena (Westfalen, Germ.) angla-germana kunveno.

Ankaŭ dum aŭgusto oni aranĝos en Erzgebirge (inter Germanujo kaj Ĉeĥoslovakujo) kunvenon de germanaj, ĉeĥaj kaj amerikaj junuloj.

Aliĝoj al la laste nomitaj malpli gravaj kunvenoj estu sendataj al Weltjugendliga, Frankfurt a. M., Germ., Beethovenstr. 23.

(Daŭrigota.)

Radio kaj katolika Esperanto-movado.

Tre estimata redaktoro!

Via alvoko en la „Katolika Mondo“ al Katolika esperantistaro estas tiel grava, ke mi tre volonte kunhelpos per miaj tutaj fortoj al komuna celo; ĉar mi jam de longe estas leganto kaj mi havis ĉiam intereson al katolika movado.

La unua ilo por helpi niajn katolikajn aferojn devas esti la plifortigo kaj pligrandigo de la katolika gazeto „KM“. Ĝi devas fariĝi la plej granda katolika gazeto de la mondo. Espereble la KM fariĝos baldaŭ duon-semajna gazeto. Sed jen estos nova danĝero! Kun la progresanta katolika movado estiĝos eble novaj land-gazetoj. Tio ne ĉiam estos profito de nia afero. Unu centrala granda katolika gazeto en esperantujo estu nia celado! Centralismo estas tie ĉi nia forto, ne decentralismo!

La dua ilo por helpi estas radio, precipe por ni katolikaj radiuloj. Esperanto per radio, kaj radio per esperanto devos fariĝi la signalvorto! Ambaŭ estas fratinoj, kiuj alplenigas unu la alian. Tial katolika mond-gazeto devas havigi radio-programojn de la katolikaj sendiloj. Precipe la programo de la vatikana send-stacio estos serĉata de la riceviloj en la katolika mondo. Kiam ni havos grandan katolikan gazeton kun romaj radio-programoj tiam la elektrikaj ondoj ĉiu-tempe povos disradii de la santa Romo al ĉiujn landojn al tutan terglobon. Tiam venos la tempo, kiam nia Santa Patro ne plu estos dispartita de Sia granda anaro per politikaj aferoj, ĉar li havos ĉiam la ilon esperantan-radian por komuniki kun katolikaro en ĉiuj lokoj de la tuta mondo.

Nia katolika esperanta movado kaj ni katolikaj radiuloj volas helpi atingi tiun grandan celon per katolika mond-gazeto „KM“!

Via sindonema!

Otto Graf, Inĝeniero.

Anoncetoj.

Kiu helpas al katolika inĝeniero fari pilgrimadon al Romo dum la sankta jaro eble kontraŭ teknikaj laboroj. Skribu al Ika-oficejo, Zug.

Anoncetoj-Korespondado.

Por dufoja enpresigo ĝis 20 vortoj 1 sfr. aŭ 4 respondkuponoj. Antaŭpago nepra kondiĉo.

Sro **Klemens Wieczorek, Ratibor,** Silezio, Germ. Marienstraße 72, deziras korespondadi kaj interŝanĝi L. Pt. E. G.

Sro **Józef Bulski, instruisto powiat Skierniewice, poczta Gluchów. Polio,** deziras korespondi kaj interŝanĝi per poŝtkartoj ilustritaj kun ekstereŭropanoj.

Sro **Józef Kotecki, instruisto, poczta Gluchów, powiat Skierniewice, Polio,** deziras korespondi kaj interŝanĝi poŝtkartojn ilustritajn kun ĉiuj landoj.

Recenzejo.

Batalantoj por la homara paco de Dro W. Fricke. La Batalanto-eldonejo, Hannover, Germ.

Kuraĝa verketo, plena de paca idealo! Rekomendinda!

Gvidlibro pri Verviers, eldonata por la belga Kongreso per la loka grupo de Verviers. Bela ilustrita libro.

George Fox, de Henry van Etten, London E C 2, 136, Bishopsgate.

Biografio de la konata fondinto de la „Kvakeroj“. Rakontas pri lia vivo kaj fondaĵo. Por interesemuloj leginda.

International Radio Manual de H. A. Eppton, British Esperanto Association, London W C I, 17 Hart Street.

Tre praktika angla-esperanta lernolibro por radioamatoroj. Imitinda por ĉiuj landoj.

Roczniki Katolickie de X. Nikodem Cieszyński, Poznań 1925.

Tre ampleksa internacia katolika jarlibro ilustrita, verkita de nia samideano N. Cieszyński. La jarlibro estas riĉega kolektaro de la plej gravaj okazintaĵoj, kaj la 3a volumo de ĉi tiu laŭdinda entrepreno.

Leben Jesu in Palästina, Schlesien und anderswo de Josef Wittig, eld. Kösel, Kempten, Germ. 2 volumoj.

Tralegante ĉi tiun unuarangan verkon de la famkonata verkisto oni korege bedaŭras, ke ne ekzistas ankoraŭ internacia katolika lingvo sufiĉe konata por disvastigi la riĉajn fruktojn de nia literaturo al la tutmonda Katolikaro. Kiu komprenas la germanan lingvon ne preterlasu legi tiun valoregan duvoluman verkon.

Papst und Kurie in ihrer Politik nach dem Weltkriege, de P. R. v. Lama, Martinsbuchhandlung, Illertissen, Germ.

La sperta verkisto montras la neutralecon de la Vatikano dum la milito. Precipe valora estos la tragika ĉapitro pri la neniigo de la papaj packlopodoj per la protestanta kanceliero Michaelis. Kiu ne ankoraŭ estas informata, jam pro tio legu la broŝuron interesegan.

★ Tra la Esperanta Mondo. ★

(Sub ĉi tiu rubriko ni publikigas gravajn sciigojn! Kunlaboru!)

La konferencoj de Paris, kiuj okazis 14. ĝis 16. majo ambaŭ havis bonegan sukceson. Gravaj raportoj estas donitaj kaj favoraj rezolucioj akceptitaj. La paroladoj de la solena malfermo estas disvastigitaj tra la tuta mondo per la radio-stacioj Eiffelturo kaj PTT. La komercan konferencon ĉeestis oficialaj delegitoj de 155 komercaj ĉambroj kaj pli ol 110 gravaj komercaj aŭ industriaj firmoj el 32 diversaj landoj. La sciencan konferencon ĉeestis multaj universitataj profesoroj el Francujo, Hispanujo, Polujo, Litovujo, Urugvajo, membroj de Sciencaj Akademioj ktp.

La franca ministro por poŝtoj kaj telegrafoj rekonis Esperanton kiel klaran lingvon por internaj telegrafaj rilatoj kaj proponas dum la proksima konferenco de Internacia Poŝta Unio la samon por la internacia telegrafa uzado.

Novaj radio-kursoj komenciĝis en Barcelono (Hispanujo) kaj Wien (Aŭstrujo). Multaj radio-gazetoj ĉiulandaj nun publikigas Esperanto-kursojn.

En Brazilio nova projekto por komerca instruado enhavas devigan instruon de portugala, angla, franca lingvoj kaj de Esperanto.

En Japanujo la medicina scienco multe uzas Esperanton. Aperis jam 6 originalaj medicinaj verkoj nur en Esperanto publigitaj. Ekzistas 9 Esperanto-grupoj de studantoj de medicino. 6 gravaj medicinaj gazetoj havas ankaŭ Esperanto-titolojn.

La Somera Universitato en Esperanto, kiu dum la nunjara Universala Kongreso okaze en Genève, estos tre grava kaj serioza aranĝo. En la sekcio Psikologio prelegos prof. Flügel de la Universitato London kaj profesoroj Bondonin kaj Bovet de la Ĝeneva Universitato. En la sekcio Lingvoscienco katolika pastro Ĉe kaj aliaj faros modelajn superajn kursojn pri Esperanto. La sekcio Internacio Juro estas preparata helpe de Ligo de Nacioj, Internacia Laboroficejo, Universala Poŝta Unio, Universala Telegrafa Unio kaj Internacia Komitato de la Ruĝa Kruco. La prelegoj okazos en la salono de Ligo de Nacioj, kaj la aŭskultantoj povos sidi sur la tricent seĝoj de la ligaj deputitoj: En la teknika sekcio fakuloj prelegos pri radio.

La XIaj Internaciaj Floraj Ludoj okazis dum la nunjara Kataluna Esperanto-Kongreso kun bela sukceso en Palma de Mallorca, 21.—24. majo. La nunjara laŭreata poeto (premiita per Natura Floro) estas kataluna samideano Artur Domeneck.

Novaj elektoj por la Lingva Komitato kaj ĝia Akademio okazis. Estas elektitaj por L. K. Behrendt, de Lajarte, Tellini, Kastner kaj f-ino Zschepank, por Akademio s-oj Christaller, Warden, Nylén, Isbrücker, Bailey, Migliorini.

Pri Tutmonda Asocio de Geinstruistoj Esperantistaj (Tage) kaj ĝia organo „Novaj Tempoj“ ni serioze avertas ĉiujn katolikajn samideanojn. Ĝia „progresemo“ ne estas „neŭtrale“, sed socialista, ateista kaj materialista. Ni ja komprenas, ke estas nesolvebla tasko eldoni pri edukaj aferoj „neŭtralan“ organon, sed tiam oni almenaŭ havu la kuraĝon forigi la maskon de neŭtralismo kaj montri la veran vizaĝon. „Novaj Tempoj“ ekzemple represas el ĉefa ateista gazeto germana „Monistische Monatshefte“ artikolon pri Lerneja Batalo en Francujo, kiu „neŭtrale“ atakas la eklezion, enhavas artikolon pri la bavara konkordato, ankaŭ „neŭtrale“ kontraŭkatolikan ktp.

La aŭstra ministro por instruo eldonis ekzamenan regularon por la instruado de Esperanto ĉe publikaj mezaj lernejoj kaj por dokumentado pri la scipovo de Esperanto. Specialaj ekzamenaj komisionoj estas nomataj.

Atentu niajn poŝtkontojn!

Aŭstrio: Wien 130.558, Prof. W. Arnold, Zug.
Ĉeĥoslovakio: 303.692 Morawsko-slov. banka, Olmouc „Ika“.
Germanio: Breslau 30.578, K. Mayr, Zug.
Polio: Warczawa 190.809, K. Mayr, Zoug.
Nederlando: 2121, K. Mayr, „Ika“ Hoofddorp.
Svisio: VII/1991 „Ika“, Zug.

Enpagilojn petu ĉe Ekspedicio de K. M., Wien, I., Schwertgasse 3 aŭ en C. O. „Ika“, Zug.

La abonprezoj por la jaro 1925.

Lando	Jarabono kun R. K.	Ika-kotizo sen K. M.	Ika-kotizo kun K. M.
Anglio . . . . . . / Aŭstralio	2,50 ŝl.	2 ŝl.	3 ŝl.
Argentino	2 pes. or.	2 pes. or.	3 pes. or.
Aŭstrio	3,5 ŝl.	2,5 ŝl.	5 ŝl.
Belgio . . . . . . / Luksemburgo .	12 b. fr.	6 b. fr.	15 b. fr.
Brazilio	3 mr.	2 mr.	4 mr.
Ĉeĥoslovakio .	16 ĉ. kr.	10 ĉ. kr.	20 ĉ. kr.
Danio	3 kr.	2 kr.	4 kr.
Francio	10 fr. fr.	6 fr. fr.	15 fr. fr.
Germanio	2,40 o. m.	2 o. m.	3 o. m.
Hispanio	3 pes.	3 pes.	5 pes.
Hungario	3,00 o. kr.	2 o. kr.	4 o. kr.
Italio	12 l.	5 l.	15 l.
Jugoslavio . . .	35 din.	20 din.	50 din.
Litovio	6 lid.	4 lid.	8 lid.
Nederlando . . .	1,50 fl.	1,50 fl.	2 fl.
Polio	3 zl.	2 zl.	4 zl.
Rumanio	80 lev.	30 lev.	100 lev.
Svisio	3 fr.	2 fr.	4 fr.
Usono	—,75 d.	—,50 d.	1 d.

Rimarko: Nia ekspedicio en Vieno Sr. Cyr. Kutta, Wien, I., Schwertgasse 3, II havas enpagilojn por ĉiuj landoj kaj akceptas monsendojn, precipe el la orienteŭropaj ŝtatoj.

Posedanto kaj Eldonisto: „Ika“, Zug, Svisio. — Responda Redaktoro: D-ro Hloucha, Wien, XVIII., Semperstr. 36. — Presejo: Fratoj Hollinek, Wien, III., Steingasse 25.